

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobkyně:

G. T.

bytem x

zastoupená JUDr. Jiřím Matznerem, Ph.D., LL.M., advokátem

sídlem Anny Letenské 34/7, 120 00 Praha 2

proti

žalované:

Česká správa sociálního zabezpečení

sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 5. 2021 č. j. X

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přezkoumání a zrušení shora uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaná zamítla námitky a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. X ze dne 4. 2. 2021. Česká správa sociálního zabezpečení

uvedeným rozhodnutím zamítla žalobkyni její žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 11. 1. 2021 není žalobkyně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %.

2. V žalobě žalobkyně především namítala, že nebyl dostatečně zhodnocen její zdravotní stav a veškeré zdravotní zprávy nebyly dostatečně interpretovány. Měla za to, že v souladu s ust. § 2 odst. 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb. mělo být k jejímu postižení zahrnuto i posouzení zhodnocení psychického postižení ve výši 5% a rovněž dle jejího názoru jsou splněny podmínky pro navýšení horní hranice o 10% dle ust. § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb.
3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě rozhodnutí ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu.
4. Pokud jde o věc samotnou, správní spis pak obsahuje pro danou věc mimo jiné tyto podstatné dokumenty: rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 4. 2. 2021 č. j. X, námitky žalobkyně ze dne 4. 3. 2021, žalobou napadené rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy ze dne 12. 5. 2021 č. j. X. V soudním spise se pak nachází posudek Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 8. 9. 2021 ev. č.: SZ/2021/1706-PH-6.
5. Soud o posouzení zdravotního stavu žalobkyně požádal Posudkovou komisi MPSV ČR v Praze. Z posudku této komise ze dne 8. 9. 2021 bylo zjištěno, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zák. č. 306/2008 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %.
6. Při jednání konaném dne 20. 6. 2023 k závěrům posudku neměla připomínky zástupkyně žalované, zástupce žalobkyně setrval na svých právních názorech a procesních stanoviscích.
7. Městský soud v Praze v rozsahu tvrzených důvodů nezákonnosti, jimiž je vázán, přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které mu předcházelo, a uzavřel, že žaloba není důvodná.
8. Soud posoudil předmětnou věc takto:
9. Ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje 3 stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvýše o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
10. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občana pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem

rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.

11. V projednávaném případě soud v rámci přezkumu správnosti zjištění zdravotního stavu žalobkyně nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Praze. Posudková komise zasedajíc v řádném složení za přítomnosti odborného neurologa podle povahy a charakteru zdravotního postižení žalobkyně, mimo jiné uvedla, že: x.

ČSSZ posoudila zdravotní stav posuzované jako dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s poklesem pracovní schopnosti o 20% podle kapitoly XV, Oddílu B, položky 3b), a to i po přezkumu v námitkovém řízení. ČSSZ vydala rozhodnutí o zamítnutí námitek a potvrzení předchozího rozhodnutí ze dne 12. 5. 2021. Posuzovaná nebyla invalidní.

K datu napadeného rozhodnutí dne 12. 5. 2021 trpí posuzovaná poúrazovými potížemi charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu způsobeným autonehodou z 1/2015, při které byla sražena jako chodkyně, došlo ke zlomenině pravé klíční kosti léčené osteosyntézou a re-osteosyntézou klíční kosti, revizi rány s odstraněním kovové fixace a odstraněním drobné exosózy (kostního nárůstku) pravé klíční kosti. Klíční kost je zhojena v normálním postavení, dochází však k částečnému omezení funkce pravé horní končetiny vzhledem ke zjištěné posttraumatické dysostóze (porucha vývoje kosti) proximální (bližší středu) části klíční kosti, zjištěna MR vyšetřením z 4/2020. Pohybové omezení se týká větší fyzické zátěže pravé horní končetiny a přenášení břemen, jak uvádí neurologická lékařská zpráva MUDr. T. z 4/2020. MR vyšetření zároveň nepotvrzuje postižení brachiálního plexu. Jsou potvrzeny degenerativní změny krční páteře, napřímení lordózy a dorzální (zadní) pretruze disku obratlového těla C5/6 se zúžením páteřního kanálu. EMG vyšetření však nepotvrzuje senzomotorický deficit v této etáži. S léčbou obstríkem C5/6 pod ultrazvukovou kontrolou nesouhlasila. Má dvojitou jizvu v oblasti pravé klíční kosti, která je stažená, bolestivá, se srůsty pod jizvou, vyžadující soustavnou péči. Posuzovaná je rovněž po zlomenině obou zápěstí v roce 1992 po úrazu na lyžích, má občas oteklé drobné ruční klouby periferně.

Je po zlomenině levé holenní kosti léčené osteosystézou, kdy následkem úrazu dochází ke gonartróze s terapeutickou punkcí kolenního kloubu. V roce 1995 měla kompresivní zlomeninu obratlových těl L1-5 při úrazu na lyžích, léčenou konzervativně korzetem. Trpí bolestivým syndromem bederní páteře.

Horní i dolní končetiny mají normální hybnost, trofiku a konfiguraci, svalová síla je symetrická, normální, cití zachované, pyramidové jevy iritační i zánikové negativní. Mingazzini je v normě, Lasèque zachovány, reflexy C5-8 a L2-S2 symetrické, v normě, taxe přesná. Špetka, pěst i úchop jsou normální. Stoj i chůze jsou samostatné, normální, svede stoj na patách i špičkách. Krční páteř je napřímená, inklinace vázne v krajních polohách, rotace jsou omezené, anteflexi zvládne, hrudní a bederní páteř mají normální statiku a dynamiku. Posuzovaná trpí úzkostně depresivním syndromem, kdy po úraze se vyvíjí posttraumatická stresová porucha se syndromem poruchy přizpůsobení. Je léčena antidepresivy s přestávkou, je na podpůrné psychoterapii. Dále prodělala 2x konizaci čípku děložního pro prekancerózu, má polynosu, cystickou mastopatii, jak uvádí lékařská zpráva MUDr. J. A. ze dne 5. 11. 2020.

Je orientovaná místem, časem i osobou, chování a komunikace jsou normální, paměť a intelekt přiměřené. Poruchy zraku ani sluchu lékařské zprávy neprokazují. Je kardiopulmonálně kompenzovaná, interní onemocnění nejsou dokladována.

Byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla funkční porucha, postižení po úrazech a operacích s postižením horních končetin a ramenního kloubu s lehkým omezením hybnosti jednoho nebo dvou kloubů.

Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena podle kapitoly XV, Oddílu B, položky 3a) příl. k vyhlášce 359/2009 Sb. v platném znění a činila 10%. Komise dále zohlednila i úzkostně depresivní syndrom rozvíjející se na podkladě posttraumatické stresové poruchy po nehodě, nutnost dlouhodobé psychoterapie, která posuzovanou tížila při výkonu zaměstnání a navýšila míru poklesu pracovní schopnosti o 10%. Celková míra poklesu pracovní schopnosti posuzované činila 20%.

Posuzovaná nebyla invalidní.

Komise zhodnotila stav stejně než PSSZ a námitkové oddělení ČSSZ a vyhodnotila stav jako neodpovídající invaliditě. Na rozdíl předešlého zhodnocení však stanovila míru poklesu pracovní schopnosti na základě kapitoly XV, Oddílu B, položky 3a), jelikož objektivní neurologické vyšetření při jednání posudkové komise potvrdilo lehké omezení hybnosti kloubu a neprokázalo středně těžké postižení. Komise viděla omezení posuzované psychiatrickou diagnózou jako podstatné, proto navýšila procentní míru poklesu pracovní schopnosti v maximální možné míře, to je o 10%. Posuzovaná v době úrazu pracovala jako stavební technik, práci masérky, kterou nyní nemůže vykonávat, začala až po nehodě, přestože masérský kurz absolvovala již v roce 2001. Ke změně zaměstnání v důsledku autonehody nebyla nucena, komise změnu zaměstnání nezohlednila.

Námítky uvedené v žalobě byly náležitě prostudovány a vyhodnoceny. Pohybové potíže, které posuzovaná namítá ve své žalobě a jejich sčítání není přípustné. Posudková komise hodnotí hlavní příčinu míry poklesu pracovní schopnosti. Může rovněž zohlednit další zdravotní omezení tím, že jako v tomto případě přičte maximálně jedenkrát 10% míru poklesu pracovní schopnosti.“

12. Z posudku Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 8. 9. 2021 vyplývá, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%.
13. Jak již bylo uvedeno výše, soud při přezkumu neposuzuje věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek Posudkové komise MPSV ČR v Praze z 8. 9. 2021 považuje soud za posudek úplný, přesvědčivý a celistvý. O správnosti a úplnosti stanovené diagnózy onemocnění žalobkyně, jakož i o stanovení a řádné zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně proto není žádných pochyb. Soud považuje závěry posudkové komise za dostačující a odpovídající obsahu lékařských zpráv. Významné nedostatky v posudku nenalezl.

14. Závěrem soud konstatuje, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) při přezkoumávání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. V posuzované věci to znamená, že bylo třeba posoudit zdravotní stav žalobkyně a míru poklesu pracovní schopnosti ke dni 12. 5. 2021. Případné změny ve zdravotním stavu, nastalé po tomto dni, mohou být předmětem posouzení na základě nové žádosti o přiznání invalidního důchodu.
15. Soud proto s ohledem na uvedené skutečnosti neshledal námitky vznesené proti napadenému rozhodnutí důvodnými, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, žalované nenáleží podle zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 20. června 2023

JUDr. Marcela Rousková
samosoudkyně